

Resumé

České řezané barokní sklo

České řezané barokní sklo má kořeny v době vlády Rudolfa II., kdy do Prahy přicházeli četní umělci, mezi nimiž byli i řezáči kamenů a později i řezáči skla jako byl Caspar Lehmann. Slibný vývoj byl přerušena třicetiletou válkou, po které však následoval bohatý rozvoj a došlo ke zdokonalení skloviny, která je nazývána „český křišťál“ pro její vlastnosti blízké horskému křišťálu, na který se řezalo dříve. Český křišťál podnítil rozvoj broušení a řezání, pro které byl díky své dosud neobvyklé tvrdosti vhodný, záhy dosáhlo české řezané sklo řemeslné dokonalosti. Vývoj českého sklářství ovlivnily i podněty z dalších zemí v Evropě s vlastní specifickou produkcí, jako byla Itálie či Německé země. Výrobky byly zprvu čistě reprezentativní, postupně zlidověly a dostaly se mezi širší společnost. Náměty českého řezaného barokního skla byly čerpány hlavně z grafických předloh a mincí, dále námětový okruh souvisel s dobovým vkusem a byl odvislý od přání zákazníků. V zemích Koruny české se postupně vytvořily dvě oblasti s největší koncentrací skláren, první oblastí byly jižní Čechy a druhou Čechy severní, severní Čechy se staly zároveň centrem rafinačních technik. České řezané barokní sklo se stalo velmi oblíbeným a žádaným artiklem ve světě. Bylo vyváženo ve velké míře do zahraničí a konkurovalo značně sklu benátskému, které mělo do této doby v obchodě se sklem prvenství. Jakýkoliv historický a ekonomický otřes měl na českou sklářskou výrobu neblahý vliv, právě historické události 2. poloviny 18. století zapříčinily konec této slavné epochy.

Počet znaků: 128 789 (bez mezer)

151 600 (včetně mezer)